

ת"פ 36263/07/17 - מדינת ישראל נגד עבד אללטיף צבאח

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 36263-07-17 מדינת ישראל נ' צבאח(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

עבד אללטיף צבאח (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 13.7.17 בשעה 17:06, סמוך לבית העלמין בצור שלום, נמצא הנאשם שהינו תושב השטחים, כשהוא בשטחי מדינת ישראל ללא אישור שהייה כדין.

המאשימה ביקשה להחמיר עם הנאשם נוכח חומרת העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן והמצב הביטחוני השורר במדינה. בא כוח המאשימה טען שיש עוצר כניסות למדינה וטען כי רבות נאמר על ערכים שנפגעו אך טען כי יש להרחיב שנפגעה זכות האזרח לשלום וביטחון באופן בסיסי שבלב שכונת מגורים ולא באתר בניה נמצא נאשם אשר בעברו עבירות ביטחון ואף מהעת האחרונה.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר בפועל לבין שישה חודשים.

בא כוח המאשימה הדגיש את עברו הביטחוני של הנאשם. הנאשם הורשע בשנת 2013 על עבירה של ידוי אבנים והצתה בגינה הושתו עליו 4 חודשי מאסר בפועל. בנוסף לנאשם הרשעה בגין כניסה לישראל שלא כחוק משנת 2013 בגינה הושתו עליו 32 ימי מאסר בפועל. זאת ועוד, הנאשם הורשע בגין עבירה של כניסה לישראל משנת 2007 יחד עם הפרת הכרזת שטח סגור וגם שם הושת עליו מאסר בפועל. (ת/1). בא כוח המאשימה טען כי יש להשית עונש של מאסר בפועל משמעותי וזאת נוכח העובדה שעונשים שהושתו עליו לא הרתיעו אותו. כמו כן, ביקש בא כוח המאשימה להטיל עונש של קנס.

לעומתו טען בא כוח הנאשם לגבי נסיבות חייו של הנאשם וטען רבות בדבר עברו של הנאשם.

הסניגור המלומד התייחס לטיעון המאשימה ביחס להיבט הביטחוני עברו של מרשו וטען כי חוק הכניסה לישראל לא חל בבית משפט צבאי ועל כן חלה עבירה של הפרת הכרזת שטח סגור. זאת ועוד, טען הסניגור כי לגבי העבירות האחרות מדובר בהבערת צמיגים וכי הנאשם לא עשה דבר ונצפה במצלמות באירוע וכי היו אנשים אחרים שיידו אבנים ובשל העובדה ששהה במקום הורשע בעבירה של סיוע לעבירה ונשפט ל - 4 חודשים. עוד ציין הסניגור כי לא מדובר באירוע חמור.

הסניגור טען כי לו רצתה המאשימה לטעון את עברו הביטחוני היה עליה לבקשת את התיק ולטעון בהתאם ולא על סמך הרישום כפי שרשום בת/1.

הסניגור ביקש להחיל את הלכת אלהרוש בעניינו של הנאשם והדגיש את נסיבותיו האישיות כי אביו של הנאשם חולה ומתקשה בראיה וכי הנאשם נזקק לכסף על מנת לממן את טיפולי אביו.

הנאשם בדבריו הדגיש את נסיבותיו האישיות וסיפר כי שני ילדיו נפטרו מיד לאחר לידתם וזה היה לפני 4-5 שנים. והתייחס לנסיבות העבירות בהן הורשע בעבר ואמר כי מדובר באירוע בין תושבי השטחים ובין מתנחלים ולא בינם לבין הצבא.

דין והכרעה:

אין צורך להכביר מילים בדבר הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ע"י הנאשם.

זכותה של המדינה, ככל מדינה ריבונית, לפקח על הנכנסים בשעריה, לבקר את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כניסה ושהייה שלא כדין לישראל מונעות אפשרות זו. כמו כן טמון בעבירה זו סיכון ביטחוני חרף העובדה כאשר מדובר בשהייה בלתי חוקית לצורכי פרנסה.

מדיניות הענישה הנהוגה שנפסקה ע"י ביהמ"ש העליון ב-רע"פ 3677/13 בעניין אלהרוש קובעת כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לצורכי פרנסה, כאשר לא נוספו לעבירה זו עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר כאשר מתחם זה כולל בתוכו גם מאסר על תנאי, וקנס הנע בין 0 ₪ ל- 2,000 ₪.

עוד יצוין כי במספר פסקי דין שניתנו ע"י ביהמ"ש המחוזי בחיפה, נקבע כי על אף המצב הביטחוני השורר במדינת ישראל באותה עת אין מקום לשנות את מתחם העונש ההולם (ראה עפ"ג

46537-10-15 בעניין פטאפטה).

בעניינו של הנאשם אני קובעת כי אין מקום לסטות ממתחם אלהרוש וזאת נוכח העובדה כי לא נסתרה הטענה כי מדובר בנאשם שנכנס לצרכי פרנסה. בא כוח המאשימה מבקש להסיק מעברו של הנאשם כי נכנס לצורך אחר שאינו צרכי פרנסה אך אני סבורה כאמור כי לא נסתרה טענת הנאשם.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מעברו של הנאשם והעובדה שבאמתחתו עבירות ביטחון חמורות ואף משנת 2016. זאת ועוד, אין מדובר בעבירה אחת אלא ברצף של עבירות ואירועי אלימות בעלי גוון ביטחוני משנת 2013 וכן משנת 2007. יש בכך כדי להוות משקל לחומרה לעניין העונש ולאבחן בינם לבין נאשם שאין בעברו עבירות כלל או עבירה פלילית אחת. זאת ועוד, עונש המאסר אשר הושתו על הנאשם בעבר לא הרתיעו אותו והוא חזר וביצע עבירות.

אשר לעונש המתאים לנאשם יש לתת משקל להודאתם בהזדמנות הראשונה, נסיבותיהם האישיות וכי מטרת הכניסה לישראל הייתה למטרת פרנסה. טענתו של הנאשם כי הגיע למדינת ישראל לצרכי פרנסה לא נסתרה ואין לי אלא להניח, בשים לב לכך שלכניסתו של הנאשם לישראל לא נלוו עבירות נוספות, כי אכן הנאשם נכנס לישראל על מנת להתפרנס.

יחד עם זאת, ועל אף טענת הנאשם באשר למצבו הכלכלי, יש מקום לתת משקל להרתעת היחיד בתוך מתחם העונש ההולם וזאת באמצעות הטלת קנס כספי, מאחר ומדובר בעבירה שיש לה פן כלכלי. (לעניין זה ראה עפ"ג (חיפה) 46537-10-15 מ"י נגד פטאפטה).

בשים לב למכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. מאסר בפועל בן 60 ימים בניכוי ימי מעצרו, מיום 13.7.17 .**
- 2. מאסר על תנאי בן 2 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל.**
- 3. קנס בסך ₪ 800 או 8 ימי מאסר בפועל תחתיו הקנס ישולם קודם למועד השחרור שאם לא כן תרוצה תקופת המאסר חלף הקנס, או חלקה היחסי אם ישולם חלק מהקנס, במצטבר לעונש שגזרתי.**

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בנוכחות הצדדים.